

УДК 336.75

О. М. Свінцов,

д. е. н., професор, професор кафедри математики та економіки,
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана ФранкаORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-6047-457X>

А. П. Андібур,

к. е. н., завідувач відділення,

КЗ ЛОР "Дрогобицький фаховий коледж нафти і газу"

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-4077-5512>

DOI: 10.32702/2306-6792.2025.3.25

РОЗВИТОК ІНСТИТУЦІЙНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ ДЕРЖАВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РИНКУ ЕЛЕКТРОННИХ ПЛАТЕЖІВ В УКРАЇНІ

O. Svintsov,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Mathematics
and Economics, Ivan Franko Drohobych State Pedagogical University

A. Andybur,

PhD in Economics, Head of the Department, KZ LOR "Drohobych Professional College of Oil and Gas"

DEVELOPMENT OF INSTITUTIONAL TOOLS FOR STATE REGULATION OF THE ELECTRONIC PAYMENTS MARKET IN UKRAINE

У статті досліджено інституційний інструментарій державного регулювання національного ринку електронних платежів, що забезпечує стабільність, надійність та ефективність платіжних систем в Україні. Зазначено, що інституційне регулювання ринку електронних платежів охоплює комплексну систему правил, норм, механізмів та процедур, котрі спрямовані на забезпечення його належного функціонування і включають: по-перше, нормативно-правову базу, де держава встановлює законодавчі акти та підзаконні нормативні документи, що визначають правила функціонування ринку електронних платежів; по-друге, до інституцій, котрі здійснюють нагляд та контроль за ринком електронних платежів відноситься Національний банк України, який відіграє надзвичайно важливу роль у функціонуванні ринку електронних платіжних систем, оскільки є ключовим регулятором цієї сфери; по-третє, ринок електронних платежів набуває дедалі більшої транснаціональної значущості, оскільки охоплює численні країни та юрисдикції, а тому надзвичайно важливою є гармонізація нормативних актів і стандартів на міжнародному рівні; по-четверте, у системі інституційних інструментів регулювання сучасних ринків електронних платежів важливу роль відіграють професійні асоціації, такі як VISA та Mastercard; по-п'яте, технологічні консорціуми, що працюють у секторі FinTech, займаються розробкою інноваційних рішень для автоматизації фінансових процесів. Доведено, що основною метою інституційного регулювання ринку електронних платежів є гарантування стійкості фінансової системи, підтримка довіри до ринку електронних платежів, забезпечення конкуренції між учасниками ринку електронних платежів.

The article examines the institutional tools of state regulation of the national electronic payments market, which ensures the stability, reliability and efficiency of payment systems in Ukraine. It is noted that the institutional regulation of the electronic payments market encompasses a comprehensive system of rules, norms, mechanisms and procedures aimed at ensuring its proper functioning and includes: first, the regulatory framework, where the state establishes legislative acts and subordinate regulatory documents that determine the rules for the functioning of the electronic payments market; second, the institutions that supervise and control the electronic payments market include the National Bank of Ukraine, which plays an extremely important role in the functioning of the electronic payment systems market, as it is the key regulator of this area; third, the electronic payments market is gaining increasing transnational significance, as it covers numerous countries and jurisdictions, and therefore the harmonization of regulatory acts and standards at the international level is extremely important; Fourth, in the system of institutional instruments for regulating modern

electronic payment markets, an important role is played by professional associations, consortia and standardization organizations that contribute to the establishment of clear norms, achieving security and the development of innovations in the field of financial services, such as VISA and Mastercard; Fifth, technological consortia operating in the FinTech sector are engaged in the development of innovative solutions for the automation of financial processes, which allows creating advanced technologies for mobile payment systems, blockchain solutions, digital currencies and other innovations. It is proven that the main goal of institutional regulation of the electronic payment market is to guarantee the stability of the financial system, ensure the continuity and stability of cash flows, maintain trust in the electronic payment market, and ensure competition between participants in the electronic payment market.

Ключові слова: інституційний інструментарій, Національний банк України, система електронних платежів, міжнародні фінансові асоціації, транскордонні платежі, система SWIFT, кібербезпека, FinTech-компанії.

Keywords: institutional tools, National Bank of Ukraine, electronic payment system, international financial associations, cross-border payments, SWIFT system, cybersecurity, FinTech-companies.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

У сучасних умовах економічного розвитку ефективне функціонування ринку електронних платежів відіграє ключову роль у створенні стійких господарських зв'язків між виробниками та споживачами. Формування цього ринку розпочалося понад три десятиліття тому, коли персональні комп'ютери, новітні інформаційні та телекомунікаційні технології стали активно впроваджуватися у підприємницьке середовище та повсякденне життя. Ці процеси спричинили суттєві структурні зміни в економіці, зокрема, зростання частки наукомісткого виробництва та стрімкий розвиток сектору високо-технологічних послуг. Ринок електронних платежів став фундаментом для забезпечення швидкості, зручності та надійності фінансових операцій, що, своєю чергою, сприяло зростанню конкурентоспроможності бізнесу та створенню нових можливостей для споживачів. Водночас, такі зміни висунули на передній план питання безпеки, прозорості та необхідності розвитку інституційних інструментів державного регулювання електронних платежів, що має вирішальне значення для забезпечення стабільності й довіри до фінансових послуг.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Інституційне регулювання ринку електронних платежів завжди ґрунтовно досліджували зарубіжні учені — Дж. Аутленд, С. Басу [12], М. Крамер, П. Мігер [14], Х. Мухій [13], А. Омотубора [12], С. Рахарджа [13], М. Свинхарт [15], С. Сташен [14], Т. Хераваті [13]. Р. Хойніс [11], Н. Хусін.

Вітчизняні дослідники також акцентують увагу на інституційних інструментах держав-

ного регулювання національного ринку електронних платежів — Н. Архірейська [1], Т. Батракова [2], А. Грінченко [2], О. Давіденко [3], Ю. Деркач [7], О. Дорошенко [5], О. Джусов [4], Я. Коваль [6], О. Піляк [4], А. Кузнецов [7] та інші.

МЕТА СТАТТІ

Метою статті є дослідження розвитку інституційного інструментарію державного регулювання національного ринку електронних платежів.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Інституційне регулювання ринку електронних платежів охоплює комплексну систему правил, норм, механізмів та процедур, які спрямовані на забезпечення його належного функціонування [3, с. 89]. Воно створює правові, організаційні та технічні рамки, що забезпечують стабільність, надійність, ефективність та безпеку платіжних систем, а також захист прав та інтересів усіх учасників — від користувачів послуг до провайдерів та регуляторів. Такий процес включає як розробку та впровадження законодавчих актів, так і створення стандартів та рекомендацій для учасників ринку. Його реалізація забезпечується через тісну взаємодію між державними органами, міжнародними інституціями, такими як Міжнародний валютний фонд (МВФ), Світова організація торгівлі (СОТ), а також комерційними установами, професійними асоціаціями, фінансовими технологічними компаніями та іншими зацікавленими сторонами.

Державні регулятори, такі як центральні банки та фінансові наглядові органи, відіграють ключову роль у впровадженні регуляторних стандартів, що сприяють запобіганню фінансовим злочинам, таким як шахрайство чи відмиван-

ня коштів. Водночас, міжнародні організації сприяють гармонізації регулювання між країнами, забезпечуючи сумісність платіжних систем і створення умов для транскордонних платежів. Інституційне регулювання також враховує динамічні зміни в технологічному середовищі, особливо в умовах швидкого розвитку фінтех-індустрії, криптовалют та блокчейн-технологій. У зв'язку з цим, воно передбачає адаптацію законодавчої бази, інтеграцію інноваційних підходів і контроль за їхнім впровадженням, щоб забезпечити баланс між розвитком ринку та мінімізацією ризиків [7, с. 336].

Система інституційного регулювання ринку електронних платежів охоплює широкий спектр аспектів, пов'язаних із функціонування ринку електронних платежів і включає: по-перше, нормативно-правову базу, де держава встановлює законодавчі акти та підзаконні нормативні документи, що визначають правила функціонування ринку електронних платежів прийняттям законів про платіжні системи та перекази коштів (у ЄС — Директива PSD2), регулювання фінансових технологій (FinTech), законодавчі акти про захист прав споживачів і даних (GDPR у ЄС). Розвиток і впровадження фінансових технологій тісно пов'язані з процесом цифровізації. Європейський Союз активно реалізує комплексну політику цифрової трансформації, формуючи повноцінну екосистему. Для України важливо розробляти стратегію цифровізації, орієнтуючись на європейські стратегічні документи в їхній взаємопов'язаності, а не окремо. Зокрема, це стосується захисту даних (GDPR), кібербезпеки, цифрових прав і свобод громадян, а також регулювання цифрових ринків і телекомунікацій. Такий узгоджений підхід до впровадження і адаптації європейських норм сприятиме створенню стабільної, ефективної та конкурентоспроможної системи, здатної гармонійно інтегруватися з європейськими ринками [12, с. 303].

У правовому полі України відбулися суттєві зміни у законодавстві, що стосуються використання фінансових технологій. Зокрема, було ухвалено низку ключових нормативних актів. Україна адаптувала до національного законодавства основний європейський документ з регулювання фінтех-галузі — Директиву ЄС 2015/2366 "Про платіжні послуги на внутрішньому ринку" (PSD2). На її основі було прийнято Закон України "Про платіжні послуги" від 30 червня 2021 року № 1591 (далі — Закон № 1591). Цей закон став важливим кроком у сприянні інноваційному розвитку платіжного ринку та створенні безпечного й сучасного пра-

вового середовища для фінтех-компаній в Україні. Закон набув чинності 1 грудня 2022 року [10, с. 261].

По-друге, до інституцій, що здійснюють нагляд та контроль за ринком електронних платежів відноситься центральний банк кожної країни, котрий відіграє надзвичайно важливу роль у функціонуванні ринку електронних платіжних систем, оскільки є ключовим регулятором цієї сфери. Його діяльність спрямована на створення ефективного, надійного та безпечного середовища для здійснення електронних платежів, що є основою сучасної економіки. До його основних функцій у цій сфері відносяться наступні: а) ліцензування платіжних установ та сервісів. Центральний банк проводить ретельний аналіз та перевірку компаній, котрі бажають надавати платіжні послуги, щоб гарантувати їхню відповідність встановленим критеріям надійності, фінансової стійкості та технічної спроможності; б) встановлення стандартів та технічних вимог, що включає розробку нормативно-правових актів, технічних стандартів для платіжних систем та вимог до інформаційної безпеки. Завдяки цьому забезпечується інтеграція різних платіжних платформ та їхня відповідність міжнародним стандартам; в) моніторинг діяльності учасників ринку електронних платежів. Центральний банк здійснює постійний нагляд за операціями платіжних систем і їхніх учасників, щоб вчасно виявляти та усувати потенційні ризики, а також запобігати незаконній діяльності, зокрема шахрайству та відмиванню грошей; г) центральний банк виконує функцію гаранта стабільного функціонування платіжної інфраструктури навіть у кризових умовах, забезпечуючи безперебійність розрахунків; д) завдяки прозорій регуляторній політиці та впровадженню інновацій центральний банк сприяє підвищенню рівня довіри споживачів та бізнесу до електронних платежів [2, с. 703].

Національний банк України запровадив державну Систему електронних платежів (СЕП), котра стала ключовим інструментом для проведення розрахунків банків та їхніх клієнтів у національній валюті — гривні [9, с. 224]. Ця система гарантує високий рівень безпеки та надійності при переказах коштів між банками. На сьогодні через СЕП здійснюється понад 98% міжбанківських платежів у країні, що робить її системно важливою платіжною платформою для України. 1 квітня 2023 року в експлуатацію було введено нове покоління СЕП (СЕП-4), розроблене на основі міжнародного стандарту ISO20022. Ця версія працює цілодобово без перерв, що дозволяє виконувати міжбанківські операції в режимі 24/7, включно з автоматичним переходом між кален-

дарними днями. Учасниками СЕП є Національний банк, комерційні банки та Державна казначейська служба України. Щоденно система обробляє в середньому 1,2 млн платежів на суму близько 653 млрд грн. Однак її пропускна здатність дозволяє обробляти у 10 разів більші обсяги транзакцій. З 1 грудня 2024 року було впроваджено оновлену версію СЕП-4.1, котра включає функціонал миттєвого кредитового переказу. Це забезпечує швидкий, зручний та якісний сервіс для користувачів і відповідає сучасним вимогам платіжної інфраструктури. Торік через СЕП здійснено близько 483 млн платежів на суму майже 241 трлн грн (у тому числі за державними програмами — 19 млн платежів на суму 56,5 млрд грн). Це на 14% більше за кількістю та сумою порівняно з 2023 роком, протягом якого було здійснено 423 млн платежів на суму понад 210 трлн грн [8].

По-третє, ринок електронних платежів набуває дедалі більшої транснаціональної значущості, оскільки він охоплює численні країни та юрисдикції. Тому надзвичайно важливою є гармонізація нормативних актів і стандартів на міжнародному рівні, що забезпечить ефективне функціонування цієї сфери. Задля цього працює низка впливових міжнародних організацій, які сприяють розвитку та регулюванню ринку електронних платежів. Однією з основних міжнародних інституцій є Базельський комітет з банківського нагляду, який займається розробкою стандартів для банківської системи, включаючи правила для безпеки та ефективності електронних платіжних операцій. Ці стандарти допомагають створити стабільність і передбачуваність у фінансових транзакціях, що проходять через кордони [5].

Ще одним ключовим гравцем є система SWIFT (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication), котра встановлює міжнародні стандарти для передачі платіжних інструкцій між банками. Це дозволяє здійснювати фінансові операції між країнами швидко та безпечно, зменшуючи ризики помилок і шахрайства. Міжнародний валютний фонд (МВФ) та Світовий банк активно підтримують реформи у сфері електронних платежів, особливо в країнах, що розвиваються. Вони надають технічну та фінансову підтримку, а також консультують уряди щодо впровадження сучасних платіжних систем, що сприяє зростанню економічної стабільності та розвитку національних фінансових ринків. Тобто, міжнародне співробітництво та узгодження правил у сфері електронних платежів є критично важливими для створення безпечної та ефективної глобальної

платіжної екосистеми, що відповідає вимогам сучасного економічного середовища [14, с. 19].

Інституційне регулювання є важливим інструментом у створенні ефективної та надійної системи безпеки в сфері електронних платежів. Воно включає в себе розробку та впровадження чітких стандартів для забезпечення захисту даних, зокрема у частині обробки та зберігання платіжної інформації, що надає користувачам більшу впевненість у безпеці їхніх транзакцій. Ці стандарти забезпечуються завдяки наступним ключовим елементам: PCI DSS (Payment Card Industry Data Security Standard) — це комплекс вимог, розроблених для захисту платіжних карток та забезпечення високого рівня безпеки в обробці та зберіганні платіжних даних. PCI DSS охоплює кілька основних аспектів, таких як контроль доступу до даних, шифрування інформації під час передачі, збереження даних у захищеному вигляді та регулярний моніторинг безпеки. Всі організації, котрі зберігають, обробляють чи передають платіжні карткові дані, повинні відповідати цим вимогам, що дозволяє значно знижувати ризики шахрайства та витоку персональної інформації [13, с. 322].

Системи управління ризиками в кібербезпеці є основою для виявлення, оцінки та мінімізації загроз і вразливостей, що можуть виникнути під час здійснення електронних платежів. Вони включають в себе не тільки моніторинг і аналіз інцидентів безпеки в режимі реального часу, але й впровадження проактивних заходів для запобігання атак. Системи можуть використовувати різноманітні підходи, такі як машинне навчання для виявлення аномалій в транзакціях, а також інтеграцію з іншими системами безпеки для автоматизованого реагування на потенційні загрози [15, с. 93].

Вимоги до автентифікації користувачів — в умовах високих ризиків шахрайства та витоку особистих даних, забезпечення належного рівня автентифікації є ключовим аспектом у збереженні безпеки транзакцій. Одним із найбільш ефективних методів є двофакторна автентифікація (2FA), яка передбачає використання двох різних факторів для підтвердження особи користувача. Це може бути поєднання пароля та одноразового коду, що надсилається на мобільний телефон, або біометричні дані (відбиток пальця, розпізнавання обличчя). Впровадження 2FA значно зменшує ймовірність несанкціонованого доступу до рахунків та транзакцій, навіть якщо зломисник отримав доступ до пароля користувача. Інституційне регулювання в сфері електронних платежів є не тільки основою для забезпечення стандартів безпеки, але й важли-

вим елементом, що сприяє довірі з боку споживачів та забезпечує стійкість фінансових систем до кіберзагроз. Враховуючи швидкий розвиток технологій та зростання кіберзагроз, постійне оновлення стандартів та інновацій у регулюванні стає необхідним для підтримки високого рівня безпеки в сфері цифрових фінансів [6, с. 181].

По-четверте, у системі інституційних інструментів регулювання сучасних ринків електронних платежів важливу роль відіграють професійні асоціації, консорціуми та стандартизаційні організації, котрі сприяють встановленню чітких норм, забезпеченню безпеки та розвитку інновацій у галузі фінансових послуг. Ці організації активно співпрацюють з державними регуляторами, фінансовими установами та іншими учасниками ринку для створення ефективної екосистеми, що відповідає вимогам сучасних технологій і користувачів. Одними із ключових гравців у регулюванні ринку фінансових послуг є асоціації платіжних систем, такі як VISA та Mastercard, котрі не лише встановлюють правила та стандарти для своїх учасників, але й активно сприяють розвитку глобальної платіжної інфраструктури. Вони займаються питаннями безпеки транзакцій, розробляють нові технології для зручності користувачів, а також пропонують механізми для вирішення спірних ситуацій між учасниками ринку. Такі асоціації відіграють важливу роль у створенні універсальних стандартів, які дозволяють здійснювати міжнародні розрахунки без ризиків і затримок [4 с. 193].

Технологічні консорціуми, що працюють у секторі FinTech, займаються розробкою інноваційних рішень для автоматизації фінансових процесів, забезпечення безпеки та покращення взаємодії між учасниками ринку. Такі організації об'єднують в собі представників як великих корпорацій, так і стартапів, що дозволяє створювати передові технології для мобільних платіжних систем, блокчейн-рішень, цифрових валют та інших інновацій. Консорціуми виступають ініціаторами розробки нових стандартів для фінансових інструментів, захисту даних та забезпечення конфіденційності, що є критично важливим для підтримки довіри користувачів [11, с. 32]. Не менш важливими є локальні та міжнародні асоціації електронних грошей, які займаються регулюванням і розвитком ринків електронних платіжних засобів. Організації, що об'єднують емітентів електронних грошей, відіграють важливу роль у забезпеченні стабільності та прозорості таких систем. Вони працюють над стандартами безпеки, виконанням вимог до захисту прав споживачів, а також розробляють нормативно-правові акти

для забезпечення рівноправної конкуренції серед учасників ринку. Важливою частиною діяльності таких асоціацій є також моніторинг та запобігання шахрайству в операціях з електронними грошима, що сприяє зниженню ризиків для користувачів і фінансових установ [1].

ВИСНОВКИ

Таким чином, інституційне регулювання ринку електронних платежів в Україні є комплексним механізмом, що охоплює юридичні, економічні, технічні та соціальні аспекти. Воно є основою функціонування ринку електронних платежів, формуючи надійне середовище для його учасників та сприяючи сталому економічному розвитку. Основною метою інституційного регулювання ринку електронних платежів є: по-перше, гарантування стійкості фінансової системи як одного із головних завдань, що сприяє розвитку національної економіки. Важливо створити умови для збереження надійності та ліквідності фінансових установ, щоб забезпечити безперервність і стабільність грошових потоків. Це включає в себе як нагляд за банками та іншими фінансовими установами, так і розробку нормативних актів для захисту від кризових ситуацій. По-друге, підтримка довіри до ринку електронних платежів, що включає впровадження чітких стандартів безпеки та прозорості для всіх учасників ринку, щоб споживачі були впевнені в безпеці своїх транзакцій і захисті особистих даних. Водночас, важливим є також розвиток механізмів вирішення суперечок і відшкодування збитків для користувачів. По-третє, забезпечення конкуренції між учасниками ринку електронних платежів — банками, платіжними системами та іншими учасниками ринку. Створення рівних умов для усіх дозволяє залучати нових учасників, покращує якість послуг і стимулює зниження вартості електронних послуг для споживачів.

Література:

1. Архірейська Н. В. Сучасні тренди платіжного ринку України — безготівкові розрахунки та електронні гаманці. Електронний науковий журнал "Ефективна економіка". № 6, 2021.
2. Батракова Т. І., Грінченко А. Ю. Проблеми та перспективи розвитку електронних грошей в Україні. Економіка і суспільство. Випуск # 7 / 2016. С. 702—706.
3. Давіденко О. А. Нормативно-інституційне забезпечення здійснення міжнародних розрахунків в Україні. Право та інноваційне суспільство № 1 (10) 2018. С. 87—92.
4. Джусов О. А., Піляк О. І. (2020). Поточний стан, проблеми та перспективи розвитку

платіжних систем в Україні. Економічний простір, (154), 190—196.

5. Дорошенко О. О. Електронні платежі як ключовий сегмент ринку фінансових технологій: передумови та перспективи розвитку. Академічні візії. Випуск 14/2022.

6. Коваль Я. С. Державне регулювання економічною безпекою банківських установ України. Вчені записки Університету "КРОК" № 4 (52), 2018. С. 176—190.

7. Кузнєцов А.М., Деркач Ю.Б. Регулювання платіжного ринку України. Інфраструктура ринку. Випуск 39. 2020. С. 334—338.

8. Офіційний сайт Національного банку України. Система електронних платежів. // URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53859 (дата звернення: 23.12.2024).

9. Ситник І. П., Микитенко Я. В. Сучасний стан та перспективи розвитку системи електронних платежів національного банку України. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Економіка і управління. Том 30 (69). № 2, 2019. С. С. 223—227.

10. Товкун А. В. Правове регулювання фінансових технологій: аналіз національного та світового досвіду. Юридичний науковий електронний журнал. № 6/2024. С. 260—263.

11. Heunis, Riana. (2021). The regulation of electronic payments in South Africa. University of Pretoria. Vol. 1, pp. 1—47.

12. Omotubora, A., Basu, S. (2018). Regulation for E-payment Systems — Analytical Approaches Beyond Private Ordering. Journal of African Law, Vol. 62, pp. 281—313.

13. Raharja, S.U.J.; Muhyi, H.A.; Herawaty, T. Digital Payment as an Enabler for Business Opportunities: A Go-Pay Case Study. Rev. Integr. Bus. Econ. Res. 2020, 9, 319—329.

14. Staschen, Stefan, and Patrick Meagher. 2018. "Basic Regulatory Enablers for Digital Financial Services." Focus Note 109. Washington, pp. 1—36.

15. Swinehart, M. W. (2018). Modeling Payments Regulation and Financial Change, Kansas Law Review, Vol. 67(1), pp. 83—147.

References:

1. Bukharin, G. (2023), "Research on approaches to regulatory regulation of the fintech industry using the example of regulating the activities of institutions — issuers of electronic money", *Prykarpatskyi yuridichnyi visnyk*, vol. 2, pp. 83—87.

1. Arkhireyska, N. (2021), "Modern trends in the payment market of Ukraine — non-cash payments and electronic wallets", *Electronic scientific journal "Effective economy"*, vol. 6.

2. Batrakova, T. and Grinchenko, A. (2016), "Problems and prospects for the development of electronic money in Ukraine", *Economy and Society*, vol. 7, pp. 702—706.

3. Davydenko, O. (2018), "Regulatory and institutional support for the implementation of international payments in Ukraine", *Law and Innovative Society*, vol. 1, pp. 87—92.

4. Dzhusov, O. and Piliak, O. (2020), "Current state, problems and prospects for the development of payment systems in Ukraine", *Economic Space*, vol. 154, pp. 190—196.

5. Doroshenko, O. (2022), "Electronic payments as a key segment of the financial technology market: prerequisites and development prospects", *Academic visions*. vol. 14.

6. Koval, Ya. (2018), "State regulation of the economic security of banking institutions of Ukraine", *Academic notes of the University "KROK"*, vol. 4, pp. 176—190.

7. Kuznetsov, A. and Derkach, Yu. (2020), "Regulation of the payment market of Ukraine", *Market infrastructure*, vol. 39, pp. 334—338.

8. The official site of the National Bank of Ukraine. (2024), "Electronic payment system", available at: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=53859 (Accessed 19 December 2024).

9. Sytnyk, I. and Mykytenko, Ya. (2019), "Current status and prospects for the development of the electronic payment system of the National Bank of Ukraine", *Scientific notes of the V. I. Vernadsky TNU. Series: Economics and Management*, vol. 30, pp. 223—227.

10. Tovkun, L. (2024), "Legal regulation of financial technologies: analysis of national and world experience", *Legal scientific electronic journal*. vol. 6, pp. 260—263.

11. Heunis, R. (2021), "The regulation of electronic payments in South Africa", *University of Pretoria*, vol. 1, pp. 1—47.

12. Omotubora, A. and Basu, S. (2018), "Regulation for E-payment Systems — Analytical Approaches Beyond Private Ordering", *Journal of African Law*, vol. 62, pp. 281—313.

13. Raharja, S. Muhyi, H. and Herawaty, T. (2020), "Digital Payment as an Enabler for Business Opportunities: A Go-Pay Case Study", *Review of Integrative Business and Economics Research*, vol. 9, pp. 319—329.

14. Staschen, St. and Patrick, M. (2018), "Basic Regulatory Enablers for Digital Financial Services", *Focus Note 109*, vol. 1, pp. 1—36.

15. Swinehart, M. (2018), "Modeling Payments Regulation and Financial Change", *Kansas Law Review*, vol. 67, pp. 83—147.

Стаття надійшла до редакції 24.01.2025 р.